

Lubsko, 26.06.2017 r.

Burmistrz Lubaska
Plac Wolności 1
68-300 Lubsko

Znak sprawy: PO.3120.2.21.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Lubaska, działając na podstawie art. 14j § 1 i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.), art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 maja 2017 r. (data wpływu) w sprawie wydania interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości

postanawia

uznać, że stanowisko przedstawione we wniosku jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą _____ z siedzibą w _____ przy ul. _____ wa reprezentowana przez doradcę podatkowego - panią _____ (numer wpisu _____ 5) wnioskiem z dnia 9 maja 2017 r. (data wpływu) zwróciła się do Burmistrza Lubaska z prośbą o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiocie podatku od nieruchomości tj. do określenia czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. turbina wiatrowa nie stanowi budowli ani części budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe:

_____ sp. z o.o. jest spółką prawa polskiego z siedzibą w Warszawie. Przedmiotem działalności spółki jest wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucja i handel energią elektryczną a w szczególności wytwarzanie i sprzedaż energii ze źródeł odnawialnych. Wnioskodawca zawarł umowy dzierżawy nieruchomości położonych w miejscowości _____ w celu eksploatacji na nich dwóch elektrowni wiatrowych, będących własnością spółki, niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej. Decyzją Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w _____ z dnia 28 grudnia 2015 r. spółka otrzymała pozwolenie na użytkowanie dwóch elektrowni wiatrowych pod nazwą „_____”, które znajdują się na działkach oznaczonych numerami _____ i _____. Następnie, w 2016 r. od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki otrzymała koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej i rozpoczęła komercyjną produkcję energii elektrycznej.

Elektrownie wiatrowe składają się z fundamentu, wieży wraz z wyposażeniem oraz turbiny wiatrowej (dalej zwanej Turbiną). Na wieży elektrowni wiatrowej umieszczona jest turbina tj. urządzenie przekształcające energię wiatru w energię elektryczną. Głównym elementem turbiny jest wirnik, dzięki któremu dokonywana jest konwersja energii wiatru na energię mechaniczną, która następnie przekształcana jest za pomocą generatora w energię elektryczną. Osadzony jest on na wale, poprzez który napędzany jest generator. W celu dostosowania prędkości wirnika stworzono skrzynię przekładniową, w której dokonuje się ewentualne zwiększenie jego prędkości obrotowej. W piąście wirnika umieszczony jest serwomechanizm pozwalający na ustawienie kąta nachylenia

łopać (skoku). Do elementów turbiny należy również gondola, stanowiąca część obracającą się o 360 stopni. Pomaga w tym zainstalowany na szczycie wieży silnik, który poprzez przekładnię zębatą może obracać gondolą. Pracą mechanizmu ustawienia łopatek i kierunkowania elektrowni zarządza układ mikroprocesorowy na podstawie danych wejściowych (np. prędkości i kierunku wiatru). Ponadto w gondoli znajdują się: transformator, łożyska, układy smarowania, układy chłodzenia oraz hamulec zapobiegający zatrzymaniu wirnika w sytuacjach awaryjnych.

Elektrownie wiatrowe skonstruowane są w ten sposób, że wieża posadowiona jest na fundamencie, który jest trwale związany z gruntem. Wieża składa się z części zewnętrznej, konstrukcyjnej (w kształcie rury), która wykonana jest ze stali, a także z części wewnętrznej - technicznej, w której umieszczone jest wyposażenie techniczne, tj. winda, platformy/balkony do wychodzenia z windy, okablowanie, transformator potrzeb własnych, urządzenia sterujące, drabina, zabezpieczenia przeciwpożarowe, zabezpieczenie przeciwprzebieżeniowe i instalacja alarmowa. Ponadto w każdej elektrowni wiatrowej znajduje się licznik wyprodukowanej energii na potrzeby zielonych certyfikatów.

Zgodnie z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie. „Czy prawidłowe jest stanowisko, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. Turbina nie stanowi budowli (ani części budowlanych) w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dalej u.p.o.l.) i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?”

Zdaniem Wnioskodawcy, w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. turbina wiatrowa, podobnie jak miało to miejsce przed tą datą, nie stanowi budowli ani części budowlanych w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Swoje stanowisko Wnioskodawca uzasadnił następującymi argumentami. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych¹ przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości są grunty, budynki lub ich części, a także budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Z kolei zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. za budowlę uznaje się: obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zdaniem Spółki określenie tego, jakie elementy elektrowni wiatrowej stanowiąc będą budowlę, powinno nastąpić poprzez analizę przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane².

W świetle art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. w związku z art. 3 pkt 3 i pkt 9 Prawa budowlanego w odniesieniu do elektrowni wiatrowych budowle w rozumieniu art. 3 pkt 3 stanowią jedynie obiekty budowlane i części budowlane urządzeń technicznych, to jest fundamenty oraz części konstrukcyjne masztów, wież, słupów, co wynika z przyjętego w ugruntowanej już linii orzeczniczej podziału elektrowni wiatrowych na części budowlane (stanowiące budowlę i konsekwentnie będące przedmiotem do opodatkowania) oraz części techniczne. Konsekwentnie, zdaniem Wnioskodawcy, elektrownie wiatrowe (traktowane jako całość) nie są budowlami w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.

Na powyższą konkluzję nie ma wpływu zmiana brzmienia art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, wprowadzona na podstawie ustawy z 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych³, polegająca na nieujęciu w przykładowym wyliczeniu urządzeń technicznych - elektrowni wiatrowych. Pomimo rezygnacji z bezpośredniego ich wyliczenia w treści art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, jego aktualne brzmienie nadal pozwala na zaliczenie części budowlanych elektrowni wiatrowych do katalogu budowli w związku z tym, że posiadają cechy urządzeń technicznych. W konsekwencji, zdaniem Spółki, turbina nie może zostać zakwalifikowana jako budowla w rozumieniu Prawa budowlanego.

Na potwierdzenie swojego stanowiska Wnioskodawca przytacza orzecznictwo sądów m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA) z dnia 31 lipca 2009 r. (sygn. II FSK 202/08), w którym oddalono skargę kasacyjną organów podatkowych. NSA wskazał w tym wyroku, że części technicznej elektrowni wiatrowej nie można uznać za budowlę w rozumieniu u.p.o.l., nie stanowi ona bowiem ani budowli, ani też urządzenia budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.

¹ Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.f. Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) - zwana dalej u.p.o.l.

² Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (j.f. Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.) - zwana dalej Prawem budowlanym

³ Ustawa z 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961) zwana dalej ustawą o inwestycjach

Powyższy pogląd prawny wyrażany jest w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych, w tym w szczególności w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 stycznia 2010 r. sygn. akt II FSK 1101/08, z dnia 16 grudnia 2009 r., sygn. II FSK 1184/08, z dnia 30 lipca 2009 r., sygn. II FSK 202/08. Stanowisko Wnioskodawcy jest zgodne ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów przedstawionym w piśmie Dyrektora Departamentu Podatków i Opłat Lokalnych z dnia 17 marca 2007 r. (sygn. PL-833/35/07/IP/346, Biuletyn Skarbowy Nr 3/27, s. 21-22).

W związku z wprowadzeniem ustawy o inwestycjach Spółka pragnie zaznaczyć, że zmiana wprowadzona przez tę w kategorii XXIX załącznika do Prawa budowlanego, poprzez rozszerzenie zakresu przedmiotowego tej kategorii o pojęcie elektrowni wiatrowych, pozostaje bez wpływu na stanowisko Spółki przedstawione powyżej. Celem rozszerzenia kategorii XXIX załącznika do Prawa budowlanego było wyłącznie objęcie nadzorem budowlanym inwestycji w elektrownie wiatrowe. Cel ten był wskazywany zarówno na etapie prac sejmowych (stenogramy z posiedzeń sejm), jak również w uzasadnieniu projektu ustawy o inwestycjach.

Dodatkowo Wnioskodawca wskazuje, że ustawa o inwestycjach wprowadziła definicję elektrowni wiatrowej wyłącznie na potrzeby stosowania tej ustawy. Jak wskazuje treść art. 2 pkt 1 tej ustawy, poprzez elektrownię wiatrową należy rozumieć budowlę w świetle prawa budowlanego, która składa się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925).

Zdaniem Spółki, o konieczności przyjęcia dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości zawartej w ustawie o inwestycjach definicji elektrowni wiatrowej, składającej się z fundamentu, wieży i elementów technicznych jako budowli w myśl Prawa budowlanego jednoznacznie nie przesądza art. 17 ustawy o inwestycjach. Przepis ten nie niesie ze sobą żadnej treści normatywnej i w żaden sposób nie stanowi o przedmiocie opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Spółka stoi na stanowisku, że przyjęcie wykładni zgodnej z którą zmiany w Prawie budowlanym poprzez wejście w życie ustawy o inwestycjach prowadzą do objęcia podatkiem od nieruchomości również elementów techniczno-elektronicznych elektrowni wiatrowych budzi wątpliwości w związku z obowiązkiem dokonywania wykładni przepisów zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polski. Zdaniem Spółki w analizowanym przypadku zastosowanie zarówno wykładni językowej jak i funkcjonalnej lub systemowej wewnętrznej rodzi nie dające się usunąć wątpliwości w świetle czego w analizowanym przypadku należy posłużyć się wykładnią prokonstytucyjną ewentualnie w dalszej kolejności zastosować art. 2a Ordynacji podatkowej⁴.

Spółka pragnie wskazać na możliwość zastosowania w analizowanym przypadku wykładni „racjonalnego prawodawcy”. Generalnie, zgodnie z koncepcją racjonalnego prawodawcy, konieczną przesłanką wykładni prawa jest zasada racjonalności stosowana dla wszelkiej interpretacji prawniczej. Posługując się tą wykładnią należy więc wskazywać cele, jakie zamierzał osiągnąć ustawodawca daną regulacją. Koncepcja ta ma bowiem umożliwiać takie odczytywanie tekstów prawnych, aby dawały wypowiedzi jednoznaczne, nieobarczone wadami, jakie w zakresie redagowania przepisów popełnił prawodawca faktyczny.

Wnioskodawca odwołuje się do uzasadnienia do ustawy o inwestycjach, który przewiduje wprowadzenie obowiązku uzyskania przez inwestora, oprócz decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, dodatkowej decyzji zezwalającej na eksploatację elektrowni wiatrowej wydawanej przez Urząd Dozoru Technicznego. Dodatkowo, Spółka zaznacza, że projekt ustawy, zgodnie z intencją wnioskodawców ma na celu określenie warunków zasad i trybu lokalizacji, realizacji oraz eksploatacji elektrowni wiatrowych oraz warunków lokalizacji zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie elektrowni wiatrowych.

Ponadto, uzasadnienie do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych powołuje się również na treść raportu Najwyższej Izby Kontroli, z którego wynika konieczność objęcia nadzorem technicznym eksploatacji turbin wiatrowych.

Stanowisko potwierdzające, że elektrownia wiatrowa jako całość nie stanowi budowli, znajduje uzasadnienie w interpretacjach indywidualnych wydanych w aktualnie obowiązującym stanie prawnym (na 1 stycznia 2017 r.) przez organy podatkowe. Przykładem są tu: interpretacja z 14 grudnia 2016 r. nr FN.3120.14.2016 wydana przez Wójta Gminy Gać, interpretacja z 2 grudnia 2016 r. (sygn. F.B.310.2.2016.MW) wydana przez Wójta Gminy Puck, interpretacja z dnia 5 grudnia 2016 r. (sygn. FB.3123.4.105.2016) wydana przez Burmistrza Iłży, interpretacja Wójta Gminy Jarczów z 29 grudnia 2016 r. nr P.3102.97.2016. Powyższe stanowisko zostało potwierdzone również w interpretacji indywidualnej Wójta Gminy Tomaszów Lubelski z dnia 23 grudnia 2016 r. sygn. P.3111.126.2016."

⁴

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) zwana dalej Op.

Na końcu wniosku Spółka przywołuje przepis art. 2a Op konstytuujący klauzulę *in dubio pro tributario*. Zgodnie z tym przepisem niedające się usunąć wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika.

Burmistrz Lubska uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

W stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. należy uznać całą elektrownię wiatrową, na którą składają się co najmniej fundament i wieża oraz elementy techniczne, tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Kwestię podatku od nieruchomości reguluje ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ww. ustawy opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają m.in. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. za budowlę uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Dnia 16 lipca 2016 r. weszła w życie ustawa o inwestycjach, w której wprowadzono legalną definicję elektrowni wiatrowej. Zgodnie z art. 2 ww. ustawy użyte w ustawie określenia oznaczają, że:

- 1) elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego składająca się z co najmniej fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 926)
- 2) elementy techniczne to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Zgodnie z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego obecnie budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Jednocześnie ustawa o inwestycjach na mocy art. 9 znowelizowała przepisy ustawy Prawo budowlane poprzez zmianę brzmienia art. 3 pkt 3 tejże ustawy. Zmiana ta polegała na wykreśleniu z nawiasu (zawierającego przykładowe wyliczenie urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowiły budowlę) pojęcia elektrowni wiatrowych. W ocenie organu podatkowego powyższe przesądza, że elektrownia wiatrowa w całości jest budowlą w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, jednocześnie bowiem art. 3 pkt 3 jako całość zachował charakter katalogu otwartego, na co wskazuje wyrażenie „jak”, stąd uprawnione jest uznanie za budowlę również obiektów wymienionych w załączniku do ustawy.

Kolejną zmianą przepisów Prawa budowlanego dokonaną przez ustawę o inwestycjach jest zmiana brzmienia załącznika do Prawa budowlanego w Kategorii XXIX, który otrzymał zapis „Kategoria XXIX - wolno stojące komin i maszty oraz elektrownie wiatrowe”. Ustawodawca jasno określił tu, że elektrownia wiatrowa została uznana za budowlę więc nie może być traktowana jako inne urządzenia techniczne. Zmiana ta jest bardzo istotna, ponieważ sytuuje elektrownie wiatrowe we właściwym miejscu, między podobnymi obiektami budowlanymi - wolno stojącymi kominami i masztami. Taką zmianę całkowicie popiera prof. L. Etel. W obowiązujących przepisach nie ma definicji wolno stojącej budowli, można więc przyjąć potoczne rozumienie tego zwrotu. Wolno stojący maszt, komin czy elektrownia wiatrowa to usytuowana na gruncie budowla stanowiąca konstrukcyjnie samodzielną całość niezwiązaną z elementami konstrukcyjnymi innego obiektu budowlanego.⁵ Wolno

⁵ WSA w Krakowie w wyroku z dnia 29 listopada 2010 r. (II SA/Kr 1147/10) zajmował się określeniem wolno stojącego budynku, co można odnieść także do budowli. Zdaniem sądu „...w sensie techniczno-budowlanym budynkiem wolno stojącym jest budynek stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, tym samym pomiędzy poszczególnymi elementami konstrukcyjnymi obiektu (fundamentami, ścianami nośnymi, więźbą dachową itp.) istnieje wolna przestrzeń powietrzna i żaden z tych elementów obiektu budowlanego nie jest związany z elementami konstrukcyjnymi drugiego obiektu budowlanego. Jest to zatem budynek, usytuowany w sposób wolny, czyli niezależny w żaden sposób od innego obiektu budowlanego z uwagi na miejsce swej lokalizacji”.

stojąca budowla w tym rozumieniu nie może być zlokalizowana np. na innym budynku. Elektrownia wiatrowa odpowiada definicji wolno stojącej budowli i w związku z tym tak powinna być kwalifikowana na potrzeby opodatkowania.⁶ Według prof. Etela wykreślenie z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego pojęcia „elektrownie wiatrowe” jest oczywiste. Wolą ustawodawcy po zmianie cała elektrownia wiatrowa, a nie wyłącznie jej części budowlane stanowi budowlę w rozumieniu art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego. Faktem jest przy tym, iż przepis ten nie wskazuje z nazwy na tego rodzaju obiekt, ale mając na uwadze kategorię XXIX obiektów budowlanych, do której w załączniku do ustawy - Prawo budowlane zaliczono i wymieniono tam wprost elektrownie wiatrowe („wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe”), obiekty te należy zaliczyć do wymienionych w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego wolno stojących urządzeń technicznych.

Szczególnie wymowny jest zapis art. 17 ustawy o inwestycjach, zgodnie z którym od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Z przepisu tego jasno wynika, że ustawodawca zakładał zmianę zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych od początku 2017 r. Wyróżnia on bowiem na potrzeby opodatkowania elektrowni wiatrowych „przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy”, które z założenia muszą się różnić od tych, które obowiązują po tym dniu. Ustawodawca świadomie zdecydował o tym, że podatek od nieruchomości powinien być płacony inaczej niż miało to miejsce wcześniej i nie można tego przepisu pomijać ustalając zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż z dniem 16 lipca 2016 r. na mocy nowelizacji Prawa budowlanego oraz wejścia w życie ustawy o inwestycjach, za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. należy uznać elektrownię wiatrową składającą się zarówno z części budowlanych (fundamentu i wieży), jak i elementów niebudowlanych (technicznych), takich jak: wimik z zespołem łopát, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Nie można przy tym zgodzić się z Wnioskodawcą, że zastosowanie art. 17 ustawy o inwestycjach wyłącza „zasada autonomii prawa podatkowego”, którą rozumie zbyt szeroko. W uchwale z 2 kwietnia 2012 r. (sygn. II FPS 3/11) Naczelny Sąd Administracyjny analizując to pojęcie wskazywał na niemożność pomijania systemowych powiązań prawa podatkowego i innych gałęzi. Mając na uwadze że postulat autonomii stanowi pewien kompromis między zasadą spójności systemu prawa a niezależnością w obrębie tego systemu, i to głównie wobec prawa cywilnego a nie publicznego, ustawodawca powinien wstrzeźliwie korzystać z możliwości autonomicznego określania pojęć. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w zakresie rozumienia tego czym jest budowla w istocie Wnioskodawca nie postuluje autonomii prawa podatkowego, ale autonomię ustawy Prawo budowlane (do której u.p.o.l. wprost odsyła) w stosunku do ustawy o inwestycjach, co jest jeszcze mniej uzasadnione.

Organ wskazuje, że na takie rozumienie art. 17 ustawy o inwestycjach wskazuje także przywołana przez samego Wnioskodawcę koncepcja racjonalnego ustawodawcy. Jeżeli na regulacje należy spoglądać przez pryzmat celów, jakie ustawodawca chciał nimi osiągnąć, to nie można równocześnie twierdzić, że niektóre z tych regulacji – takie jak art. 17 – nie niosą z sobą treści normatywnej a więc w istocie jakiegokolwiek celu są pozbawione. Również twierdzenie, że zmiana art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego została dokonana po to, żeby w istocie nie zmienić definicji budowli (tj. że budowlą są nadal tylko „części budowlane” elektrowni wiatrowej) przeczyłaby zasadzie racjonalnego ustawodawcy.

Taką opinię podziela również Minister Finansów wspólnie z Ministrem Energii, którzy stanęli na stanowisku, że po zmianach wprowadzonych tzw. ustawą o inwestycjach turbiny wiatrowe będą opodatkowane w całości. Portal internetowy WysokieNapiecie.pl, opisujący mechanizmy rządzące energetyką i jej wpływ na całą gospodarkę zwrócił się do Ministra Finansów z prośbą o wyjaśnienie jak będą opodatkowane wiatraki od 1 stycznia 2017 r. W odpowiedzi Minister wyjaśnił, że po wejściu w życie tzw. ustawy antywiatrakowej podatek od nieruchomości zostanie nałożony na całą turbinę wiatrakową. Jednocześnie Minister Finansów przypomina, iż w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) Trybunał wskazał jednoznacznie jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m.in., że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i

⁶ Zob. L. Etel, *Co ma kocioł do wiatraka? Opodatkowanie elektrowni wiatrowych w 2017 r.*, „Przegląd podatków lokalnych i finansów samorządowych” nr 1/2017, s. 17

⁷ Zob. <http://wysokienapiecie.pl/prawo-energetyczne/1598-podatek-od-nieruchomosci-od-turbin-wiatrowych-interpretacja-mf>

urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową (...). Tak ujęte stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa jakie obiekty i urządzenia należy uznawać za budowle, a jakie budowlami w rozumieniu u.p.o.l. nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Oznacza to, że od 1 stycznia 2017 r. elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do Prawa budowlanego będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane. Takie rozumienie załącznika do Prawa budowlanego utrwalone jest również w orzecznictwie sądów administracyjnych (np. uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 lutego 2014 r., sygn. II FPS 11/13, według której wymienienie obiektu w załączniku nie tylko pozwala na zakwalifikowanie go jako budowlę, ale także jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości).

Podobne stanowisko zajął Tomasz Żuchowski - podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa w odpowiedzi z dnia 8 lipca 2016 r. na interpelację nr 4207 w sprawie w sprawie projektu nowej formy podatku od nieruchomości i objęcia elektrowni wiatrowych zmienionym prawem budowlanym, na podstawie nowelizacji ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych⁸. W odpowiedzi tej wyjaśnia, że elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym. Od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa zatem w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, co wynika, jak wskazano powyżej, z aktualnej definicji „budowli”, zawartej w tej ustawie, jak również z Załącznika do niej, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika).

Potwierdza to również uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych⁹, w którym stwierdzono, że „W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą).”

Analogiczną opinię wyraził sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Jańczyk w odpowiedzi z dnia 9 grudnia 2016 r. na pismo Zarządu Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uregulowania opodatkowania urządzeń służących wytwarzaniu energii z wiatru stoi na stanowisku, że od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, co wynika, jak wskazano powyżej, z aktualnej definicji „budowli”, zawartej w tej ustawie, jak również z Załącznika do niej, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX) Załącznika. W konsekwencji powyższego od dnia 1 stycznia 2017 r. zmieniają się zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, w zakresie podstawy opodatkowania tym podatkiem, bowiem opodatkowaniu podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa. Niemniej do dnia 31 grudnia 2016 r., jak zaznacza sekretarz stanu, podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych).

W odpowiedzi na wspomnianą wyżej interpelację podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa jednocześnie zauważa, iż zmiana definicji elektrowni wiatrowej wprowadzona przepisami ustawy o inwestycjach „stanowi przywrócenie stanu prawnego obowiązującego przed zmianami wprowadzonymi mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 163 poz. 1364). Wskutek zmian wprowadzonych tą ustawą elektrownie wiatrowe zostały potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych - wprowadzono zawężenie zakresu definicji budowli w stosunku do elektrowni wiatrowych poprzez wskazanie, iż budowlą są części budowlane urządzeń technicznych takich jak elektrownie wiatrowe.”

Kwestię tę poruszył również prof. L. Etel twierdząc, że „ustawodawca celowo zmienił zasady regulacji prawne dotyczące funkcjonowania elektrowni wiatrowych, w tym zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Na czym te zmiany polegają i jakie skutki podatkowe wywołują? Aby je dobrze zrozumieć trzeba się cofnąć do roku 2005, a konkretnie do nowelizacji prawa budowlanego wynikającej z ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Do tej zmiany elektrownie wiatrowe w całości podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W następstwie wskazanej nowelizacji od 2006 r. w art. 3 pkt 3 p.b. pojawiło się pojęcie elektrowni wiatrowych. Za budowlę uznano części budowlane urządzeń

⁸ Zob. <http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=1A2CA8FE>

⁹ Zob. <http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/druk.xsp?nr=315>

technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych ni innych urządzeń). W art. 3 pkt 3 po prostu dopisano elektrownie wiatrowe w odpowiednim miejscu tak, aby potajemnie zredukować obciążenia podatkowe. (...) W efekcie zmieniono zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych nie zmieniając ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, gdzie był i jest uregulowany podatek od nieruchomości. (...) W każdym razie w 2005 r. prostym zabiegiem - dopisaniem elektrowni wiatrowych do katalogu urządzeń budowlanych - spowodowano, że zredukowano o połowę albo i więcej wysokość podatku od tych obiektów. (...) W efekcie tych zmian w orzecznictwie zaczęto przyjmować, że opodatkowaniu podlegają jedynie części budowlane elektrowni wiatrowych. Pogląd ten zaakceptowało - bo musiało - już Ministerstwo Finansów.¹⁰ Stanowisko zostało niezmiennie do czasu wejścia w życie powołanej ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Aktem tym zmieniono art. 3 pkt 3 p.b. poprzez wykreślenie elektrowni wiatrowych z katalogu urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowią budowle. Wykreślono zatem dokładnie to co dopisano w 2005 r."¹¹

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa odpowiadając na przywołaną wcześniej interpelację podkreśla, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778) elektrownie wiatrowe stanowią (w świetle art. 10 ust. 2a) urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii, a więc tym bardziej wpisują się w pojęcie urządzenia technicznego. Na marginesie należy również zauważyć, iż inwestorzy lokalizując elektrownie wiatrowe na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zwykle, chcąc zwolnić się z obowiązku wykazania tzw. dobrego sąsiedziwa planowanej inwestycji, powoływali się na przepis art. 61 ust. 3 ww. ustawy, zgodnie z którymi zasady dobrego sąsiedziwa nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej. Co tym bardziej wskazuje na zasadność traktowania elektrowni wiatrowych, jak każdego innego wolno stojącego urządzenia technicznego.

W konsekwencji powyższego od dnia 1 stycznia 2017 r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa. Podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla budowli stanowi, co do zasady wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego (art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). W tym zakresie od 1 stycznia 2017 r. nie przewiduje się zmian.

Stanowisko organu podatkowego potwierdzają dotychczasowe orzecznictwa sądów. W wyroku z dnia 8 marca 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim (sygn. I SA/Go 56/17) stwierdził: „Rozważając podstawy i zakres kwalifikowania elektrowni wiatrowej jako budowli Sąd wyraża pogląd, że w wyniku dokonanej zmiany w Prawie budowlanym, obecnie elektrownia wiatrowa „w całości”, a nie tylko jako część budowlana (fundament i maszt) urządzenia technicznego stanowi budowlę w rozumieniu art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego. Zmienioną definicję budowli z art. 3 pkt 3 ww. ustawy w odniesieniu do elektrowni wiatrowych należy aktualnie odczytywać w powiązaniu z kategorią XXIX obiektów budowlanych, do której w załączniku do ustawy Prawo budowlane zaliczono wyraźnie elektrownie wiatrowe, obok wolno stojących kominów i masztów”. Niezasadny jest często podnoszony w takich sprawach zarzut, że definicja „elektrowni wiatrowej” zawarta w ustawie o inwestycjach jest ograniczona tylko do tej ustawy. „Zdaniem Sądu przy dokonywaniu interpretacji przepisów podatkowych w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych nie można nie brać pod uwagę przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Wymieniona ustawa określa warunki i tryb lokalizacji i budowy tych obiektów, ale też w związku z nią dokonano zmiany Prawa budowlanego, uwzględniającej tę nową regulację i dostosowującej do niej Prawo budowlane. Zgodzić należy się zatem, że w takiej sytuacji użyte w ustawie Prawo budowlane pojęcie „elektrownia wiatrowa” należy rozumieć zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach.(...) Biorąc zaś pod uwagę wskazane wcześniej powiązanie ustawy podatkowej z prawem budowlanym, a także relację prawo budowlane – ustawa o inwestycjach, nie można, tak jak czyni to stanowczo skarżąca, za niedopuszczalne uznawać dokonywanie interpretacji przepisów w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości również na podstawie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.”

Identycznie rozstrzygnął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (wyrok z 21 lutego 2017 r., sygn. I SA/Bd 866/16): „Sąd podziela stanowisko organu podatkowego, że na budowlę

¹⁰ Zob. wyjaśnienie Ministerstwa Finansów Departament Podatków i Opłat Lokalnych z dnia 17 marca 2007 r. w sprawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych (PL-833/35/07/IP/346), „Biuletyn Skarbowy” 2007 nr 3 s. 21

¹¹ Zob. L. Etel, op. cit. s. 13

składają się zarówno elementy budowlane, jak i niebudowlane elektrowni wiatrowej. Podobny pogląd jest prezentowany w literaturze przedmiotu (...) Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny [w wyroku z dnia 13 września 2011 r., P 33/09] podniósł, iż o statusie danego obiektu budowlanego jako budowli mogą współdecydować także postanowienia innych ustaw niż wyżej wskazane. „Nie można bowiem wykluczyć sytuacji, w której przepisy odrębne w stosunku do u.p.b. precyzują bądź definiują wyrażenia występujące w prawie budowlanym albo nawet wprost stanowią, iż dany obiekt (urządzenie) jest albo nie jest budowlą (urządzeniem budowlanym) w ujęciu u.p.b.”

Podobne poglądy prawne podziela Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie, w wyroku z 11 maja 2017 r. sygn. akt I SA/Sz 190/17. Zdaniem sądu „Powyższe oznacza, że od 1 stycznia 2017 r. nastąpiła zmiana reguł opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, oznaczająca powrót do opodatkowania elektrowni wiatrowej jako budowli (rozumianej jako całość) sprzed zmian z 2005 r. Obecnie skutkuje to opodatkowaniem elektrowni wiatrowej – jako budowli (rozumianej jako całość) związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej przez spółkę, która jest przedsiębiorcą od pełnej jej wartości, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.”

Takie też rozumienie budowli w przypadku elektrowni wiatrowych przyjmuje obecnie judykatura (por. wyroki WSA w Łodzi sygn. I SA/Łd 165/17 i I SA/Łd sygn. 166/17 z dnia 26 kwietnia 2017 r., oraz sygn. I SA/Łd 311/17 z dnia 25 kwietnia 2017 r., a także WSA w Gorzowie Wlkp. sygn. 95/17 z dnia 5 kwietnia 2017 r.) Z powyższego wynika, że w orzecznictwie sądów administracyjnych z dniem 16 lipca 2017 r. tj. po wejściu w życie ustawy o elektrowniach wiatrowych ukształtował się nowy pogląd dotyczący elektrowni wiatrowych. Ustawą tą zmieniono brzmienie art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, co z kolei przekłada się na zmianę zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r. na co wyraźnie wskazuje art. 17 ustawy o elektrowniach wiatrowych.

Powyższa konstatacja wskazuje na słuszność stanowiska tutejszego organu podatkowego a także na jednolitość rozumienia przez sądy administracyjne obecnego stanu prawnego w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych, co zaprzecza istnieniu stanu „niedających się usunąć wątpliwości”, które czyniłyby zasadnym zastosowanie art. 2a Ordynacji podatkowej. Już zresztą z samego brzmienia art. 2a wynika, że nie chodzi o każde wątpliwości a jedynie takie, które „nie dadzą się usunąć”. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w ww. wyroku z dnia 8 marca 2017 r. wyjaśniał, że „zasada in dubio pro tributario znajduje zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy interpretacja przepisów prawa dokonana według standardowych metod wykładni, nadal pozostawia istotne wątpliwości oznaczające możliwość przyjęcia alternatywnego rozumienia treści normy prawnej. Tylko wówczas nie wolno przypisać jej znaczenia, które byłoby niekorzystne dla podatnika”. W ocenie Organu w sprawie niniejszej wystarczające okazały się te „standardowe metody wykładni”: do uznania elektrowni wiatrowej jako całości za budowlę posłużono się znowelizowanym brzmieniem art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego oraz załącznikiem do tej ustawy zgodnie z przywołanym wyżej wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09).

Analogiczne twierdzenie zawarte jest w indywidualnej interpretacji Wójta Gminy Słupia sygn. Fn.P.3120.7.2016.KS z dnia 19 października 2016 r., w której tamtejszy organ podatkowy stoi na stanowisku, że „zarówno na gruncie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (legalna definicja pojęcia elektrowni wiatrowej) jak i ustawy Prawo budowlane (w załączniku do ustawy przyporządkowanie elektrowni wiatrowej do kategorii obiektów budowlanych) elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, bez rozróżnienia na części budowlane i niebudowlane. Powyższe przesądza, że elementy techniczne, jako część składowa elektrowni wiatrowej objęte są podatkiem od nieruchomości.”

Wyjaśnienie takiego stanowiska prezentuje Wójt Gminy Krzęcin w indywidualnej interpretacji z 16 lutego 2017 r., sygn. BF III 310.1.2017 i stwierdza że na mocy nowelizacji ustawy Prawo budowlane, począwszy od 16 lipca 2016 r. przepis art. 3 pkt 3 ww. ustawy nie wskazuje już wprost na elektrownie wiatrowe, których elementy budowlane zaliczane były do budowli. W tym miejscu zaznaczyć należy, że podział elektrowni wiatrowych został wprowadzony w 2005 r. w wyniku senackiej poprawki do jednej z ustaw, które nowelizowały ustawę Prawo budowlane. Jak czytamy w uzasadnieniu projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, wprowadzenie tego przepisu miało na celu zwolnienie części niebudowlanych elektrowni wiatrowych z podatku od nieruchomości. Przyczyną dokonania tej poprawki, jak twierdzi dr Rafał Dowgier, było to, że „do czasu jej wprowadzenia w orzecznictwie sądów pojawiały się orzeczenia, wedle których budowlą dla potrzeb opodatkowania była cała elektrownia wiatrowa składających się z części budowlanych i niebudowlanych, które stanowiły całość techniczno-użytkową”¹². Powołuje się przy tym na orzeczenia

¹² Zob. R. Dowgier, Nowe zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych, „Przegląd podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych”, nr 9/2016, s. 6

sądów m.in. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 18 maja 2005 r. sygn. I SA/Sz 108/04, w którym to sąd stwierdza, że „przez budowlę (...) należy rozumieć efekt działalności budowniczych stanowiący skończoną całość użytkową, wyodrębnioną w przestrzeni i połączony z gruntem w sposób trwały. Zatem siłownie wiatrowe jako całość a nie tylko niektóre wybrane jej elementy stanowią budowlę, ponieważ tylko w takiej sytuacji stanowi ona całość użytkową i tylko jako taka spełnia funkcję, dla której została wzniesiona. Nie spełniają takiej funkcji poszczególne elementy siłowni wiatrowej, ponieważ nie mogą one funkcjonować w oderwaniu od całości.” Wprowadzona nowelizacja ustawy Prawo budowlane, poprzez wpisanie w art. 3 pkt 3 części budowlanych elektrowni wiatrowych, doprowadziła do rozwiania powstających wówczas wątpliwości. Potwierdzeniem powyższego jest przywołana już wcześniej odpowiedź na interpelację poselską nr 4207, w której zauważono, że „zmiana definicji elektrowni wiatrowej wprowadzona przepisami omawianej ustawy stanowi przywrócenie stanu prawnego obowiązującego przed zmianami wprowadzonymi mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz.1364). Wskutek zmian wprowadzonych tą ustawą elektrownie wiatrowe zostały potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych – wprowadzono zawężenie zakresu definicji budowli w stosunku do elektrowni wiatrowych poprzez wskazanie, iż budowlą są części budowlane urządzeń technicznych takich jak elektrownie wiatrowe. Co należy podkreślić, omawiana zmiana w zakresie definicji budowli została wprowadzona na ostatnim etapie parlamentarnych prac legislacyjnych, nie zostały oszacowane skutki finansowe jej wejścia w życie, a samo jej wprowadzenie było poprzedzone bezskutecznymi staraniami branży inwestorów elektrowni wiatrowych o zmianę przepisów w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych i dało obniżenie wysokości podatku od budowli będących elektrowniami wiatrowymi.”

Również organy podatkowe z innych gmin wydają indywidualne interpretacje uznając, że obecnie cała elektrownia wiatrowa jest budowlą. Przykładem są interpretacje wydane przez: Wójta Gminy Aleksandrów Kujawski sygn. 312.45.05.2017.JC.JM z dnia 29.03.2017 r., Burmistrza Dukli sygn. F.3120.1.10.2016 z dnia 29.11.2016 r., Wójta Gminy Elbląg sygn. FN.310.1.1.2016.MW z dnia 28.12.2016 r., Burmistrza Głubczyc sygn. FB.3120.1.2016.SW z dnia 04.11.2016 r., Burmistrza Kruszwicy sygn. Fn.Wp z dnia 20.01.2017 r., Burmistrz Gminy Mieszkowice sygn. Fn.3120.1.2016 z dnia 15.12.2016 r., Burmistrz Miasta i Gminy Odolanów sygn. WF.P.3120.II.1.2016.2017 z dnia 12.01.2017 r., Wójt Gminy Ostrów Wlkp. sygn. PO.3120.9.12.2016 z dnia 22.12.2016 r., Wójt Gminy Płońsk sygn. RFP.310.1.2016.EW z dnia 29.11.2016 r., Burmistrza Miasta i Gminy Radzyń Chełmiński sygn. FN.310.1.2016.MW z dnia 17.10.2016 r. Wójta Gminy Świecie nad Osą brak sygn. z dnia 18.11.2016 r.

Reasumując powyższe wyjaśnienia a także mając na uwadze nowe orzeczenia sądów administracyjnych wydawane już po wejściu w życie ustawy o inwestycjach tutejszy organ podatkowy nie ma wątpliwości, że po dniu 1 stycznia 2017 r. cała elektrownia wiatrowa jest budowlą i w całości podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Biorąc pod uwagę powyższe organ podatkowy uznaje, iż stanowisko Wnioskodawcy polegające na tym, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. Turbina nie stanowi budowli (ani części budowlanych) w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jest nieprawidłowe.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp, w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej, za pośrednictwem Burmistrza Lubuska.

Skargę, o której mowa wyżej, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Burmistrza Lubuska - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa.

Otrzymują:

1. adresat
(2) a/a JW

sporz. J

Z up. Burmistrza
Agnieszka Woźniak
NACZELNIK WYDZIAŁU
PODATKOWY I OPŁAT